

Weaving the Tapestry of Life. The United Nations and Global Governmentality

Doktori kutatásom a körül a kérdés körül bontakozik ki, hogy a főtitkárok hogyan alkották meg az ENSZ-t a világpolitika sajátos alanyaként, és, hogy ez a konstrukció hogyan kapcsolódik azokhoz a kognitív struktúrákhoz melyek keretében a globális kormányzást jellemzően elképzeljük. Ezeket a problémákat a legjobb egy poszt-strukturalista keretben megragadni, hiszen ez a keret tipikusan a tudás struktúrái, valamint a diskurzusok elemzéséhez ad hasznos eszközöket. Ezekkel a nemzetközi kapcsolatok tudományában megfogalmazódó általános kérdések – mint a 'mi kapcsolja össze a világot', vagy hogy lehet az, hogy úgy tűnik, mintha valaki kormányozná – egy egészen sajátos aspektusát lehet feltárni. Kutatásom tehát ezekhez nagyban hasonló kérdéseket feszeget, de egy sajátos állásponttól indulva, amely egy hosszú és sokszínű elméleti hagyományra támaszkodik, amikor az ENSZ, illetve a tudásstruktúrák szerepére vonatkozóan megfogalmazza a feltételezéseit. A lényege, hogy ha a fenti kérdésekre választ akarunk találni, a kettő nem kezelhető külön, illetve, hogy érdemes a diszkurzív mechanizmusokon keresztül közelíteni a vizsgálathoz.

A kutatás azon a feltételezésen alapul, hogy az e modern politikai racionalitások által strukturált 'világpolitika mint globális kormányzás' diskurzust, összetett kapcsolatrendszer fűzi az ENSZ-hez, különösen ahhoz, amit az ENSZ szubjektivitás-konstrukciójának nevezek, és amely a szervezet megalapítása óta tartó folyamat. Megközelítem tehát egy kognitív struktúrát helyez a középpontba, úgy, hogy az ágenciára is érzékeny marad. A projektem tehát amellet érvel, hogy a fenti elemek – a globális kormányzás diskurzus, az ENSZ szubjektivitása (ami egy diszkurzív mechanizmusokban létrejövő 'cselekvő Ént' jelent), valamint a modern politikai racionalitások (a politikai képzeletünk keretei) között komplex kapcsolatrendszer áll fenn, célom pedig ennek a felfejtése. Állításom szerint a globális kormányzás diskurzusa az, ami a másik két elemet összefogja és integrálja a tudás általa meghatározott rendjébe, amellet, hogy lehetővé teszi, hogy a kutatási kérdést a világpolitika változó jellegéről folyó szélesebb vitákba is becsatornázzam. A kutatási kérdéseket e kapcsolatok felállítása eredményezte: Hogyan formálódott az ENSZ szubjektivitása a világpolitika változó racionalitásának viszonylatában? Hogyan szervezte a globális kormányzás diskurzusa a szubjektivitásnak és a politikai racionalitásoknak ezt az összejátékát?

Az adatbázist, amin az empirikus elemzést végzem, magam nyertem ki a főtitkárok a szervezet munkájáról készített éves jelentéseiből. Az ENSZ 'szubjektivizációs narratíváját' elsősorban a (foucault-i) diskurzuselemzés eszközeivel elemzem. Ezt két lépésben végzem, és az eredményeket is ennek megfelelően prezentálom: az első, narratív részt követi a diskurzuselemzés, amelyben az eredményeimet a globális governmentális elmélet keretében interpretálom. Az empirikus fejezetben továbbá bemutatom az eredeti interjú kutatásom eredményeit is, amelyek egyrészt annak a folyamatnak a részletes leírását adják, amelynek során a főtitkári jelentések elkészülnek a Titkárságon, másrészt pedig az interjúalanyok történeteit (akik az ENSZ Titkárságán, többek között a főtitkári jelentésekkel is dolgozó hivatalnokok) az azoknak alapul szolgáló tudásstruktúráknak a szempontjából is elemzem. Konklúzióimban kirajzolódik az elmúlt évtizedek során az ENSZ, a globális kormányzás, valamint a világpolitikáról való gondolkodásunk keretei között kialakult komplex kapcsolatrendszer.